



Taxa pe poluare instituită prin reglementarea română și care se aplică vehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru este contrară dreptului Uniunii

Astfel, această reglementare are ca efect să descurajeze importul și punerea în circulație a vehiculelor de ocazie cumpărate în alte state membre

Reglementarea română¹ a instituit, începând de la 1 iulie 2008, o taxă pe poluare care trebuie să fie plătită cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România. Reglementarea menționată nu face distincție între vehiculele fabricate în acest stat membru și cele produse în străinătate. De asemenea, aceasta nu face distincție între vehiculele noi și vehiculele de ocazie.

Domnul Tatu, resortisant român, locuiește în România și a cumpărat un automobil de ocazie în Germania, în iulie 2008, la prețul de 6 600 de euro. Acest vehicul avea o capacitate cilindrică de 2 155 cm³ și respecta norma de poluare Euro 2. Fabricat în 1997, vehiculul respectiv a fost înmatriculat în Germania în același an.

Pentru a putea să înmatriculeze acest vehicul în România, domnul Tatu a trebuit să plătească suma de 7 595 de lei (aproape 2 200 de euro) ca taxă pe poluare. Apreciind că taxa este contrară dreptului Uniunii, domnul Tatu a solicitat restituirea sumei plătite. Astfel, acesta invocă faptul că taxa este incompatibilă cu dreptul Uniunii, întrucât este aplicată tuturor vehiculelor de ocazie importate în România dintr-un alt stat membru și înmatriculate pentru prima dată în România, în condițiile în care, în cazul vehiculelor similare deja înmatriculate în România, această taxă nu este aplicată cu ocazia revânzării lor ca vehicule de ocazie.

Tribunalul Sibiu (România), sesizat cu litigiul, adresează Curții de Justiție întrebări cu privire la compatibilitatea acestei reglementări cu dreptul Uniunii.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește că dreptul Uniunii interzice fiecărui stat membru să aplice produselor celorlalte state membre impozite interne mai mari decât cele care se aplică produselor naționale similare. Această interdicție vizează garantarea neutralității depline a impozitelor interne față de concurența dintre produsele care se află deja pe piața internă și produsele din import.

În continuare, Curtea constată că regimul de impozitare instituit prin reglementarea română nu face vreo deosebire nici între vehicule în funcție de proveniența lor, nici între proprietarii acestor vehicule, în funcție de cetățenia sau naționalitatea lor. Astfel, taxa este datorată independent de cetățenia sau naționalitatea proprietarului vehiculului, de statul membru în care acest vehicul a fost produs și de faptul că vehiculul a fost cumpărat pe piața națională sau importat.

Cu toate acestea, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile unei **discriminări directe**, un impozit intern poate fi indirect discriminatoriu din cauza efectelor sale.

¹ Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 din 21 aprilie 2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule (*Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008). În speță este aplicabilă OUG nr. 50/2008 în versiunea sa inițială, fără modificările ulterioare.

Pentru a verifica dacă această taxă creează o **discriminare indirectă** între autovehiculele de ocazie importate și autovehiculele de ocazie similare prezente deja pe teritoriul național, Curtea examinează **în primul rând** dacă această taxă este neutră față de concurența dintre vehiculele de ocazie importate și vehiculele de ocazie similare, înmatriculate anterior pe teritoriul național și supuse, cu ocazia acelei înmatriculări, taxei în cauză. **În al doilea rând**, Curtea examinează neutralitatea acestei taxe între vehiculele de ocazie importate și vehiculele de ocazie similare care au fost deja înmatriculate pe teritoriul național înainte de intrarea în vigoare a taxei, respectiv la 1 iulie 2008.

În ceea ce privește **primul aspect al neutralității taxei**, Curtea amintește că există o încălcare a dreptului Uniunii atunci când valoarea taxei aplicate unui vehicul de ocazie importat depășește valoarea reziduală a taxei încorporate în valoarea vehiculelor de ocazie similare deja înmatriculate pe teritoriul național.

În această privință, Curtea constată că reglementarea română este conformă cu dreptul Uniunii întrucât ia în considerare, la calcularea taxei de înmatriculare, deprecierea vehiculului și asigură astfel că această taxă nu depășește valoarea reziduală încorporată în valoarea vehiculelor de ocazie similare care au fost înmatriculate anterior pe teritoriul național și au fost supuse acestei taxe cu ocazia înmatriculării lor.

În schimb, în ceea ce privește **al doilea aspect al neutralității taxei**, Curtea constată că reglementarea română are ca efect faptul că vehiculele de ocazie importate și caracterizate printr-o vechime și o uzură importante sunt supuse – în pofida aplicării unei reduceri substanțiale a valorii taxei care ține seama de deprecierea lor – unei taxe care se poate apropia de 30 % din valoarea lor de piață, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală.

În aceste condiții, reglementarea respectivă are ca efect descurajarea importului și punerii în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre.

Or, chiar dacă dreptul Uniunii nu împiedică statele membre să introducă impozite noi, acesta obligă fiecare stat membru să aleagă taxele aplicate autovehiculelor și să le stabilească regimul astfel încât acestea să nu aibă ca efect favorizarea vânzării vehiculelor de ocazie naționale și descurajarea, în acest mod, a importului de vehicule de ocazie similare.

În consecință, Curtea apreciază că dreptul Uniunii se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720